

BÁC ÁI

Nhiều người chép miệng: “Giàu có như tỷ phú Bill Gates lại làm từ thiện hoành tráng... chẳng khác nào ông ấy có được chắc chắn trong tay đời này lẫn đời sau!”

Người khác lắc đầu chán nản: “Người ta có tiền bạc, có thời giờ... tha hồ làm từ thiện, mình việc không có, cơm không đủ no... có muốn cũng không được!”.

Chợt nhớ lại trong kinh đọc mỗi sáng chúa nhật ở các nhà thờ, trong đó có kinh: *Thương người có 14 mối,*

Thương xác 7 mối:

Thứ 1 cho kẻ đói ăn,

Thứ 2 cho kẻ khát uống.

Thứ 3 cho kẻ rách rưới ăn mặc,

Thứ 4 viếng kẻ liệt cùng kẻ tù rạc.

Thứ 5 cho khách đỗ nhà.

Thứ 6 chuộc kẻ làm tội.

Thứ 7 chôn xác kẻ chết.

Thương linh hồn 7 mối:

Thứ 1 lấy lời lành mà khuyên người,

Thứ 2 mở dạy kẻ mê muội,

Thứ 3 an ủi kẻ âu lo,

Thứ 4 răn bảo kẻ có tội.

Thứ 5 tha kẻ dễ ta.

Thứ 6 nhịn kẻ mất lòng ta.

Thứ 7 cầu cho kẻ sống và kẻ chết.

Vậy ra bác ái không phải chỉ làm từ thiện bằng những hình thức thấy được qua việc giúp người nghèo, khổ, cô, tai, bệnh, tật... mà bác ái còn có một dạng thức nữa là yêu thương phân hồn, là hòa ái, nhẫn nhịn, thứ tha và cầu nguyện...

Như thế bác ái có hai dạng thức, ai không làm được dạng thức này (*thương xác*, người ta thường gọi là làm từ thiện) thì làm dạng thức kia (*thương linh hồn*, chưa có tên gọi vì người ta cứ ngỡ bác ái là phải làm từ thiện), không lo mất phần. Và như thế thì ai ai cũng có thể bác ái, người bần cùng khốn khổ cũng có thể thực thi bác ái như kẻ dư ăn. Nói gở! Kẻ giàu phân phát tiền rủng rỉnh bạc bẽ mà lòng không chút yêu thương còn có thể vô ích nữa kia!

Vậy là từ xưa Giáo hội đã đặt vào miệng giáo dân rằng bác ái có hai dạng thức: bên ngoài (*xác*) và bên trong (*hồn*). Ai cũng có thể sống bác ái Chúa dạy, không phải chỉ có người giàu mới làm được.

Còn điều này, người nghèo, khổ, cô, tai, bệnh, tật... cũng phải biết cho (yêu thương), không nên chỉ chờ lãnh nhận.

BÁC ÁI

Nhiều người chép miệng: “Giàu có như tỷ phú Bill Gates lại làm từ thiện hoành tráng... chẳng khác nào ông ấy có được chắc chắn trong tay đời này lẫn đời sau!”

Người khác lắc đầu chán nản: “Người ta có tiền bạc, có thời giờ... tha hồ làm từ thiện, mình việc không có, cơm không đủ no... có muốn cũng không được!”.

Chợt nhớ lại trong kinh đọc mỗi sáng chúa nhật ở các nhà thờ, trong đó có kinh: *Thương người có 14 mối,*

Thương xác 7 mối:

Thứ 1 cho kẻ đói ăn,

Thứ 2 cho kẻ khát uống.

Thứ 3 cho kẻ rách rưới ăn mặc,

Thứ 4 viếng kẻ liệt cùng kẻ tù rạc.

Thứ 5 cho khách đỗ nhà.

Thứ 6 chuộc kẻ làm tội.

Thứ 7 chôn xác kẻ chết.

Thương linh hồn 7 mối:

Thứ 1 lấy lời lành mà khuyên người,

Thứ 2 mở dạy kẻ mê muội,

Thứ 3 an ủi kẻ âu lo,

Thứ 4 răn bảo kẻ có tội.

Thứ 5 tha kẻ dễ ta.

Thứ 6 nhin kẻ mất lòng ta.

Thứ 7 cầu cho kẻ sống và kẻ chết.

Vậy ra bác ái không phải chỉ làm từ thiện bằng những hình thức thấy được qua việc giúp người nghèo, khổ, cô, tai, bệnh, tật... mà bác ái còn có một dạng thức nữa là yêu thương phần hồn, là hòa ái, nhẫn nhịn, thứ tha và cầu nguyện...

Như thế bác ái có hai dạng thức, ai không làm được dạng thức này (*thương xác*, người ta thường gọi là làm từ thiện) thì làm dạng thức kia (*thương linh hồn*, chưa có tên gọi vì người ta cứ ngỡ bác ái là phải làm từ thiện), không lo mất phần. Và như thế thì ai ai cũng có thể bác ái, người bần cùng khốn khổ cũng có thể thực thi bác ái như kẻ dư ăn. Nói gở! Kẻ giàu phân phát tiền rừng bạc bể mà lòng không chút yêu thương còn có thể vô ích nữa kia!

Vậy là từ xưa Giáo hội đã đặt vào miệng giáo dân rằng bác ái có hai dạng thức: bên ngoài (*xác*) và bên trong (*hồn*). Ai cũng có thể sống bác ái Chúa dạy, không phải chỉ có người giàu mới làm được.

Còn điều này, người nghèo, khổ, cô, tai, bệnh, tật... cũng phải biết cho (yêu thương), không nên chỉ chờ lãnh nhận.